

„Forvalter“ ikke omtalt andet Steds i Loven, jfr. § 4, der kun kræver Anmeldelse af Bestyrer, og Forvalter foreslaas derfor udeladt.

Da Udvalget har foreslaaet, at der i visse Tilfælde skal kunne idømmes Fængselsstraf, har det af Hensyn hertil ikke kunnet fastholde Affattelsen af første Sætning i Paragrafens 2det Stykke, men indskrænket Bestemmelsen til et Ansvar for Bøderne, hvilket i alle Tilfælde foreslaas paalagt Eieren eller Eierne, uden Hensyn til, af hvem Bøderne ere paadragne, saaledes at de hæfte for dem med Bryggeriet og med deres øvrige Eiendele. Hvis Eieren er et Aktieselskab, hæfter dette altsaa med hele Selskabets Formue, hvorimod Ansvaret ikke strækker sig til de enkelte Aktionærers særlige Formue. Ved Siden deraf hæfter Forpagteren Statskassen med alle sine Eiendele for de ham selv, Bestyreren, Fuldmægtigen eller Folkene paalagte Bøder. Naar Lovforslaget derimod har nøiedes med at paalægge den, der eier eller forestaar et Bryggeri, Ansvaret, da er dette Sidste aabenbart aldeles utilfrækkeligt. I Forbindelse dermed har Udvalget fastholdt Forslagets Bestemmelse om Folkenes Bøde, blot den eller de for Kontrollen anmeldte Fuldmægtige til en vis Grad undtagne. Det underforstaas her som en Selvfølge, at Bryggeren, hvis han kommer til at udrede de Folkene paalagte Bøder, har Regres til dem, og, i Tilfælde af Afbetaling af Bøderne, vil kunne fordre dem afføede.

Lovforslagets Bestemmelse om, at Bryggerne hæfte for Folkenes Bøder, forudsætter aabenbart Muligheden af Bødernes Inddrivelse. Men da denne ikke er hjemlet i den almindelige Ret, finder Udvalget, at det udtryffeligt bør udtales, at det foreliggende Lovforslag hjemler en Undtagelse fra denne almindelige Regel.

Forsaavidt de heromhandlede Bøder, naar de ikke kunne faaes inddrevne, kunne kræves afføede, hvad der vel ogsaa maa forudsættes at skulle være Tilfældet efter Lovforslaget, indtræder dernæst en anden Vanskelighed derved, at den gjældende Ret ikke har no-

gen for saa høie Bødernes Afsoning passende Afsoningsffkala. Men Udvalget har da tænkt sig en saadan; ifølge hvilken de Beløb af den idømte Bøde, som udgjøre indtil 5,000 Kr., skulde kunne affønes med 50 Kr.; Beløb fra 5,000 til 10,000 Kr. med 100 Kr.; Beløb fra 10,000 til 15,000 Kr. med 150 Kr. og Beløb fra 15,000 til 20,000 Kr. med 200 Kr. pr. Dag, saaledes at der kun regnes med hele Dage. Det samlede Dageetal, i hvilket den højeste Bøde efter Lovforslaget kan affønes, vil da være 208 Dage.

Til § 18.

Som Følge af Udvalgets Forslag om Paalæg af Fængselsstraf for visse Forseelser er i denne Paragraf Toldbestyrelsens Ret til at paalægge Bøder indskrænket til saadanne Forseelser, for hvilke der efter Toldbestyrelsens Skjøn ikke kan være Spørgsmaal om at idømme Fængselsstraf, da Sagen i modsat Fald maa indbringes til Paadømmelse ved Domstolene. Dernæst har Udvalget af de til § 13 anførte Grunde fundet, at Toldbestyrelsen ogsaa bør kunne øve en Benaadningsret i Henseende til Bøden og stillet et dertil sigtende Vædringsforslag til denne Paragraf. Endelig har Udvalget i Overensstemmelse med, hvad der er foreskrevet i Lov om Bestatning af Brændevinsbrænding 1ste April 1887, § 49, foreslaaet, at der i de fra denne Lov hidrørende Sager paa Tiltaltes Forlangende skal bestikkes ham en Defensør.

Til § 20.

Da Udvalget med særligt Hensyn til de i Lovforslaget fastsatte høie Bøder ikke finder det rigtigt at udsætte Præmier for Angivere, foreslaar det Slutningen af § 20 udeladt, og ønsker derhos for at tydeliggjøre Meningen Ørdet „Funktionærerne“, i Paragrafens anden Linie, ændret til: „tilsynsførende Embeds- og Bestillingsmænd“, under hvilket Udtryk ogsaa Politiet og det stedlige Toldopsyn, forsaavidt de ere medvirkende ved Tilsynet, tænkes indbefattet.